Quelle: https://manuscripta.at/?ID=25941
Copyright: Admont, Benediktinerstift

FRATERNITATIS
Vrę gratia nob omino sollicitudo ē. q̃a ea que de sacdotū
unta cognoscat. ꝗ pscrutari curat. ꝗ in
uestigata renuciat. Vt q̃ hec sollicitudo quā in te laudam possit sine dimi
nutione psistere. studiosus esto ac uigilans. ꝗ si quos illic a quib ubet qd absit excessus
ppetrari cognouis. si quidē tales s̄ qui ibi
possint emēdari rationabilit emendent. aliocqn
fri niv Maximiano epo sepus renuncia
re festina. ut qd fiendu sit a uob infor
mat agnoscat. Nulla q̃ res ab inuestiga
uione prauq actuum ul insinuatione te
reuocet. Nam qnto uigilantiā tuā m laudam. tanto culpabilior inuenieris. si hui
modi actus qualibet dissimulatione cela
ueris. Paulum pita qndā epm in monas
terio quo ē in penitentia uolum pmane.
Res aū que ap eū inuenie s in cimiterio
eclę tue seruari modis omib studebis. De
quib eā sedm rerū inuentarū paginam
de suscepus te facere uolum conspnone.
ꝗ in sermo eclę nrę insinuere. s; ꝗ eleri
cos si tam aliqui illic pscmes st abstanu
bus uolum pdicta facere ospnone de sus
cepus. ut sciant qd de cisde rebus in sermo
nro ratio emserit. quam diu necesse fuit
cōpetenu psone res omis possint sine dem
nto restitui. De Bonifacio ū quedā grauis
ad nos accusatio pueni. Cui scelera uolu
mus utrū uera sint. ut firmitas tua eū loci
seuatore pioris uice examinet. GREG

Maximiano epo Syracusano.
RS MEI QVI
Mecū familiarit uiuunt om
nim me compellunt. aliqua
de miraculis patrū que in italia facta au
diuim sub breuitate scbere. Ad qm rem
solacio uię carnalis indigeo uehemēter.
ut quecq; uob in memoriā redeunt. quecq;
uos cognouisse fugit in breuit inducetis.
De domno eni Nonnoso abbate qui iuxta
domnū dnastasiū de penomus fuit. aliq
uos reuulsse meminī. q̃ obliuiom manda
ui. Et hec q̃ ꝗ siqua s̄ alia tuis peo eplis
imprimi. ꝗ in sub celeritate insinuī. si tam
ad me ipse ñ properas. GG

Presbo patricio oriens. L I.
IVITE ISTIVS
Cursū uitaē attendam. nichil
in eo firmū. nichil inuenimus
stabile. s; qm ad modū uiator in p aspa
uiā gradit. sic nob utq; in hac uita manen
tib nē pspitas nē occurrit adusitas. Denq; al
ternis s succedunt temporib. ꝗ mutata se
uice cfundunt. Dū q̃ oma in hoc mundo
mutabilitatis ordo corrumpat. nec eleuari
in pspis. nec frangi debem adusis. Tota q̃ m
te ad illū nos eueniat anhelare. ubi qcqd ē fir
mū pmanet. ubi ñ mutat adusitate pspitas.
In hac q̃ uita mno omipus di modamine ider
co agitur. ut ul pspitate adusitas. vl adusita
te pspitas subsequat. qualit ꝗ humiliati das
cam qcqd deliqmus flere. ꝗ nm exaltati. ad
usitatis memoriā q̃si humilitatis anchoram
in mte teneam. Non q̃ creatoris nri ira ē. s;
gra. p quā discim ut ea dona tanto seruem
ueri. qnto humili tenemus. Quia q̃ pfecta
uos dnox gram. auctore omipte do reparasse
cognouim. magna p uob exultatione gau
dem. optantes ut uita uram rerū omnium
gubnator. ꝗ bonis semp psmub fulciat. ꝗ ad
gaudia ppetua extendat. Hęc uob ido loqr.
quia multū uos diligo. atq; me a uob dilu
gi scio. s; hoc q̃ me diligitis in latone presen
tiū Sabinianū diaconū demonstrate. ut ū
usus exegerit uia paterna sequat. Vt aū
gloriosus castus peo laudū uitę in romanis
parub existat. que uię excellentię patina
dilectione comendo.

Ob Iohi epo Constantinop.
VAVIS L II.
Cause ēsidatio me mouet.
ad scbendu tam me karitas
compellit. q̃a ꝗ semel ꝗ bis scissi
mo fri meo dono Iohi sepsi.
s; ñ ea eplas recepi. Alter enim in selaris qda
sub ea nomine loqbat. Que si eplę ea fuerunt.
ego uigilans ñ fui. qui longe alit de eo cre
didi qm mucn. De causa eni reuerentissimi
pbri Iohis scripsera atq; de qstionib mona